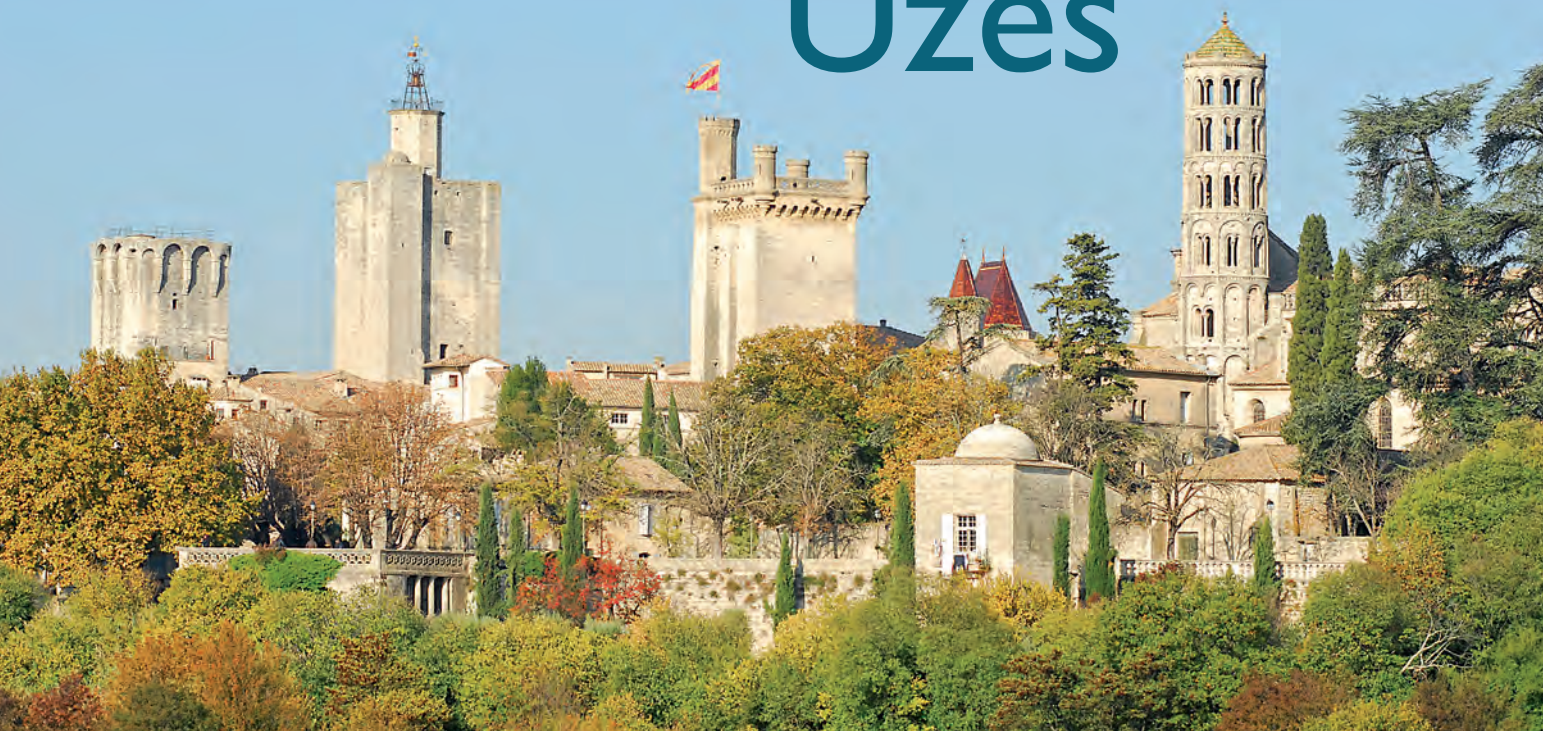

Villes et Pays d'Art et d'Histoire
wandeling door de stad

geschiedenis van Uzès

De vorming van een stad

‘Uzès ligt op een vrij hoge heuvel met uitlopers naar het oosten, het zuiden en het noorden. Alleen in westelijke richting ligt een vlakte. Waar je ook vandaan komt, je moet altijd klimmen; de stad is direct op de rots gebouwd.’
Thomas Platter, in Le Roy Ladurie (E.), Le voyage de Thomas Platter 1595-1599, in Le siècle des Platter II, 2000.

De bron van de Eure in het gelijknamige dal.

Gedenksteen uit de 1e eeuw v.C. te zien in het archeologisch museum in Nîmes waarop de stad Ucetia staat vermeld.

De drie feodale torens van Uzès. V.l.n.r.: de Tour du Roi, de Tour de l'Evêque en de Tour Bermonde (donjon van het hertogelijk paleis).

Ucetia

De oorsprong van Uzès gaat terug tot de protohistorische periode met overblijfselen van een oppidum gevestigd op een rotsig voorbergte. De Volcae Arecomici vestigden zich hier vanaf de 2e eeuw v.C. en vervolgens stichten de Romeinen er de stad Ucetia. Deze stad breidde zich ook uit naar het dal aan de voet van de heuvel rond de bron van de Eure. Deze bron voorzag vanaf het midden van de 1e eeuw na Christus de stad Nîmes van water via een 50 km lang aquaduct waarvan de Pont du Gard het beroemdste overblijfsel is.

De bisschoppelijke stad

De eerste vermelding van een bisdom in Uzès dateert uit 442. In de 5e eeuw stichten bisschop Ferréol en Firmin kerken; rondom een van die kerken ontstond het dorp Saint-Firmin, ten noorden van de stad. De middeleeuwse stad vestigt zich op de Romeinse. Deze is omringd door vestingmuren (de huidige boulevards), en beslaat circa 12 hectare. In de 12e eeuw worden drie torens gebouwd, waarschijnlijk oorspronkelijk behorend tot eenzelfde feodaal kasteel en later komen ze los te staan: de feodale Tour Bermonde (binnen de muren van het huidige hertogelijk paleis), de Tour de l'Evêque (die

verwijst naar de aankoop van deze toren door de bisschop in de 13e eeuw) en de Tour du Roi (gekocht door de Franse koning Karel VII in de 15e eeuw). Deze torens die nog steeds de skyline van de stad bepalen, symboliseren de drie belangrijkste machten die over Uzès regeerden tot de Franse Revolutie.

De koopmansstad

In de 13e eeuw breidt de stad zich naar het westen uit: rondom het Place aux Herbes verschijnt een koopmanswijk. In de 14e eeuw worden hier en daar buiten de vestingwallen voorsteden gebouwd, met herbergen en handwerkplaatsen.

Plattegrond van Uzès omstreeks 1720.

Zuidgevel van het Maison André op het Plan St-Etienne.
Twee renaissance ramen op de derde verdieping.

Place aux Herbes met de centrale
fontein aangelegd in 1855.

Uit die tijd dateert het hospitaal buiten de muren.

Welvaart

In de 17e en 18e eeuw is Uzès welvarend dankzij de textielindustrie. Langs de Alzon in het dal van de Eure bevinden zich verscheidene molens. In het centrum laten rijke kooplui talloze herenhuizen bouwen. Deze worden vaak gebouwd op basis van verschillende aangrenzende huizen. De voorgevels, het symbool van rijkdom en macht, zijn nu voornamelijk klassiek, sober, met grote ramen, maar op sommige gevels zijn de ornamenten uit de middeleeuwen en de

renaissance te zien.

In de 18^e eeuw worden ook grote monumenten gebouwd zoals het stadhuis, de kerk Saint-Etienne, het nieuwe hospitaal en de kazernes (tegenwoordig de kunstvakschool).

De 19^e eeuw

Vanaf het midden van de 19^e eeuw krijgt de stad een nieuw gezicht: de vestingwallen verdwijnen. Enige tientallen jaren later worden de huizenblokken midden op de pleinen, zoals op het Place aux Herbes, en de bogen over de straten afgebroken. De straten worden verbreed door de huizen uit te lijnen: de stad

wordt lichter en schoner. Vanaf 1850 krijgt Uzès fonteinën via een systeem van machines waarmee het water uit het dal van de Eure omhoog gepompt wordt. Dit relatieve comfort houdt het verval van Uzès eind 19e eeuw niet tegen: de stad keert in zichzelf en sluimert tot vlak na de Tweede Wereldoorlog.

De stad van vandaag

Met de klassering van het oude centrum als beschermd gebied in 1965 breekt er een nieuw tijdperk aan voor Uzès. Vanaf de jaren 70 ontwikkelen zich buitenwijken: gebouwen en individuele huizen worden in het noorden, zuiden en westen gebouwd en daar rondom liggen winkelwijken en bedrijvenparken. Tegenwoordig is Uzès met bijna 9000 inwoners de hoofdplaats van de gemeenschap van gemeentes Pays d'Uzès met 31 gemeentes en 27.000 inwoners.

De kerk Saint-Etienne
(herbouwd in barokstijl in
de 18e eeuw).

De stad door de eeuwen heen

‘Van veraf lijkt het silhouet van de torens van andere tijden, en het hartje van de stad met de kronkelige smalle straatjes, de wenteltrappen, de huizen met kelders uitgehouwen in de rots, en de bogen op de pleinen doen denken aan de stad in de middeleeuwen.’

Mireille Olmière, in Feller (C.), Uzès dans les guides et les guides d'Uzès, 2009.

De oudheid

Er is maar weinig bekend over het protohistorische oppidum. Dat komt doordat er geen grondige archeologische opgravingen zijn gedaan en het feit dat de middeleeuwse en de moderne stad zijn gebouwd boven op het oppidum. De galloromeinse periode is voornamelijk zichtbaar in de overblijfselen van het aquaduct in het Euredal.

Seculaire machtstwisten

In de middeleeuwen wordt de bisschop een vooraanstaand personage. Dan begint een seculair conflict met de heer van Uzès over de heerschappij over de stad, waar een einde aan komt met de Franse

Revolutie en het verdwijnen van het Bisdom Uzès. De heer van Uzès is een vazal van de graaf van Toulouse totdat Languedoc in de 13e eeuw ingelijfd wordt in het Koninkrijk Frankrijk. In de 14e eeuw wordt Uzès verheven tot burggraafschap, en vervolgens in de 16e eeuw tot graafschap. In 1565 krijgt graaf Antoine de Crussol de titel hertog. In 1632 wordt het Hertogdom Uzès verheven tot eerste hertogdom van Frankrijk, waardoor het zeer belangrijk wordt. De hertog is dan een van de meest invloedrijke personen van het koninkrijk. Op het toppunt van zijn macht strekt de autoriteit van de bisschop van Uzès zich

uit over een groot deel van het huidige departement Gard. Deze twee personen moeten samen met het consulaat, een plaatselijk orgaan opgericht in de 13e eeuw, een vergadering van notabelen vormen die belast is met het dagelijks beheer van de stad.

Uzès en de godsdienstoorlogen

In de 16e eeuw staat Uzès in grote meerderheid achter de Reformatie. Tijdens de godsdienstoorlogen worden alle katholieke religieuze gebouwen verwoest. De stad wordt een protestante vesting. In 1621 vecht Uzès aan de zijde van Rohan, in een oproer tegen de onderdrukking van de Zuid-

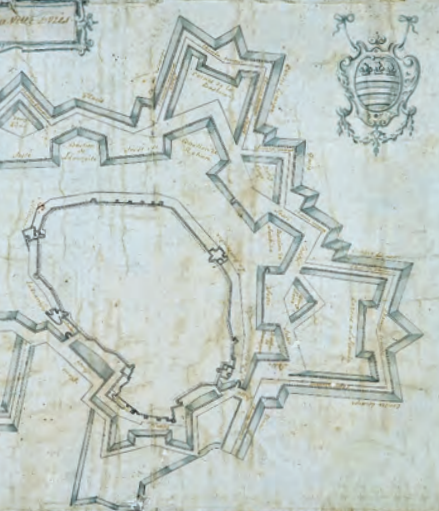
Reguleringsbassin van het Romeinse aquaduct in het dal van de Eure. Hiermee kon het debiet van het water in de kanalen worden geregeld door het naar de Alzon te laten afvloeien en het aquaduct worden gesloten voor reiniging of reparatie.

Portret van Antoine de Crussol, de eerste hertog van Uzès (1528-1573). Tekening van Clouet bewaard in het Château de Chantilly.

Zegel van de schepenen van Uzès (afgietsel bewaard in de stedelijke archieven van Uzès).

Vestingwerken van de stad Uzès, plan, rond 1620.

Rue Port-Royal, voorheen Rue de la Monnaie, de belangrijkste verkeersader van Uzès tot de afbraak van de vestingmuren.

De vroegere spinnerij Vincent op de Esplanade.

Franse protestanten door de koninklijke macht. Na de overwinning van Lodewijk XIII in 1629 herbouwt de stad de katholieke gebouwen. De godsdiensttwisten gaan lang na de Herroeping van het Edict van Nantes (1685) door. Veel protestanten in Uzès weigeren zich te bekeren en verkiezen te vluchten naar het veilige buitenland waardoor de economische activiteit van de stad een flinke knauw krijgt.

Een florierende textielindustrie

In de 18e eeuw berust de welvaart van Uzès op de fabricage van en handel in wol, serge stoffen en kousen die door het hele koninkrijk en het

buitenland worden verkocht. Uzès telt in die tijd circa 6000 inwoners. Veel handelaren maken fortuin en krijgen adellijke titels door bestuurlijke verantwoordelijkheden te kopen. Ze zijn eigenaar van een herenhuis in de stad, en bezitten vaak ook een mas (een grote boerderij) op het platteland, wat een aanmerkelijke bron van inkomsten is. Ze verbouwen voornamelijk graan, wijn en olijven en daarnaast hebben ze kuddes. Aan het einde van de 18^e eeuw tot het midden van de 19^e eeuw streeft de zijdeteelt de wolindustrie voorbij. Het platteland staat vol moerbeien en in de hele stad staan werkplaatsen voor het twijnen en weven.

Een langzaam verval

Aan het einde van de 19e eeuw maken de peperspikkelziekte en de concurrentie van zijde uit het buitenland een einde aan deze welvaart. Uzès verliest zijn status van sub-prefectuur verkregen in de Franse Revolutie. De spoorlijn geopend in 1880, wordt in 1938 opgeheven. In de jaren 30 telt de stad nog slechts zo'n 4000 inwoners.

Nieuwe bloei

Met de creatie van het beschermde stadsgebied in 1965 richt de stad zich op een beleid van renovatie en rehabilitatie van het oude centrum en ontwikkelt kwaliteitstoerisme. Veertig gebouwen komen op de monumentenlijst. Uzès is een belangrijk bestuurlijk en onderwijscentrum met twaalf onderwijsinstellingen. De stad kan ook bogen op een staatsstoeterij, industrieën zoals Haribo, en twee ziekenhuizen. Sinds 2008 is Uzès Ville d'Art et d'Histoire.

Moulin de Carrière, vroegere korenmolen in het dal van de Eure. Foto op glas, eind van de 19e eeuw.

Van de ene plaats naar de andere

‘De charme van Uzès zou haar zo beroemd kunnen maken als een Toscaanse stad, met haar verfijnde stenen, schaduwrijke straten waar ’s zomers uit de portieken zo diep als putten een subtiele frisheid stroomt, en tuinen omheind met klassieke balustrades waarvan de tederheid in contrast staat met de eenzaamheid verpletterd door het licht.’

Jean Carrière, Retour à Uzès, 1967.

Het beschermde gedeelte van Uzès

Uzès is volledig gerenoveerd dankzij de wet Malraux van 1962 op beschermde gebieden. De eerste restauratiewerkzaamheden vonden plaats op het Place aux Herbes waar in 1960 twee gebouwen waren ingestort, waardoor de inwoners van Uzès zich bewust werden van de staat van verval van het oude centrum. Dankzij deze werkzaamheden konden de oorspronkelijke gevels van sommige huizen in oude staat worden hersteld, met klassieke of renaissance versieringen. De straten werden geplaveid en de leidingen weggewerkt. Een wijk is volledig herbouwd: Nicolas Froment.

Momenteel loopt er een procedure voor uitbreiding en herziening van het beschermde gebied: de perimeter is vergroot en behelst de boulevards, de kathedraal en de oude voorsteden. Daarnaast is een nieuw ‘Plan de Sauvegarde et de Mise en Valeur’ opgesteld met regels voor bescherming en opwaardering van het hele beschermde gebied voor de komende jaren.

Place aux Herbes

In het hart van de hertogelijke stad ligt het Place aux Herbes, dat sinds de middeleeuwen als marktplein dient. Oorspronkelijk herbergde elk deel van het plein een bepaalde markt: groenten, runderen,

kastanjes... De huidige vorm van het plein dateert uit de 19e eeuw. Daarvoor stonden er middenin huizen. Rondom het plein staan veel herenhuizen uit de 17e en 18e eeuw.

De kathedraal Saint-Théodorit

De 11e eeuwse kathedraal Saint-Théodorit is tijdens de godsdienstoorlogen verwoest. Uit die tijd is nog de klokkentoren over, de Tour Fenestrelle, de enige ronde romaanse klokkentoren in Frankrijk. De kathedraal is in de 17e eeuw volledig herbouwd. In de 19e eeuw wordt er een neoromaanse gevel tegen de oorspronkelijke gevel gezet. Het orgel, een meesterwerk uit

Hotel de Roche, Rue Paul Foussat, voor de restauratie.

Maison Almérás op het Place aux Herbes (begin 17e eeuw).

Het orgel van de kathedraal Saint-Théodorit, eind 17e eeuw.

De kathedraal Saint-Théodoric en de Tour Fenestrelle.

Hertogelijk paleis van Uzès: Tour Bermonde, renaissance gevel van het hoofdgebouw en kapel herbouwd in de 19e eeuw in neogotische stijl.

De middeleeuwse tuin

Portret van de hertogin van Uzès, Anne de Mortemart-Rochechouart (1847-1933) op drijftocht, geschilderd in 1913 door Adolphe Weisz; in het museum van Uzès.

de 17e eeuw, is als historisch monument geklasseerd. Het is het enige orgel in Frankrijk dat nog de oorspronkelijke luiken heeft, en het wordt nog steeds gebruikt tijdens diensten en concerten. De noordelijke galerij van de kathedraal herbergt de kapel van de bisschop die direct in verbinding staat met het bisschoppelijk paleis.

Het hertogdom

Het is een van de best bewaarde feodale ensembles in het centrum van een stad. De verschillende periodes van de bouw zijn zichtbaar (12^e - 19^e eeuw): de middeleeuwen met de torens, met name de Tour Bermonde (12^e eeuw), de

feodale donjon; de renaissance met de gevel van het rijk versierde hoofdverblijf; gotiek en neogotiek met de in de 19^e eeuw gerestaureerde kapel.

De middeleeuwse tuin

De middeleeuwse tuin is geïnspireerd door de ommuurde tuinen van de late middeleeuwen, en strekt zich uit aan de voet van de Tour du Roi en de Tour de l'Evêque. Er groeien eetbare, medicinale en verfpanten. De Tour du Roi en de Tour de l'Evêque en de oude koninklijke verblijven die later als gevangenis werden gebruikt, zijn opengesteld voor het publiek en er worden tentoonstellingen gehouden.

Het museum Georges Borias

Het museum Borias in het oude bisschoppelijk paleis herbergt een rijke collectie over de geschiedenis, archeologie, kunsten en tradities van Uzès en de Uzège. Aardewerk neemt er een belangrijke plaats in met prachtige stukken van de hand van Pichon, de pottenbakkers uit Uzès. Een zaal is gewijd aan André Gide, die als kind zijn vakanties doorbracht in Uzès bij zijn grootouders van vaderskant.

Het dal van de Eure

Het dal van de Eure is een vredig, groen oord gelegen aan de voet van Uzès. De Romeinen namen er water van de bronnen van de Eure. Overblijfselen van het aquaduct, waaronder een reguleringsbassin, zijn nog zichtbaar, evenals oude molens langs de Alzon, de belangrijkste rivier in het dal.

Najaar in het dal van de Eure en de Alzon.

Proeven en vakmanschap....

‘En sindsdien heb ik geleerd dat er heel wat spoelen en andere handelingen nodig zijn om olijven zo zacht te maken als je ze eet. De olie die er uit wordt geperst dient als boter, en die verandering bevreemde me enigszins, maar ik heb het vandaag geproefd in sauzen en, ongelogen, er bestaat niets heerlijkers.’

Jean Racine, Brief van 11 november 1661 aan Jean de la Fontaine.

Jaarmarkten en markten

Markten zijn onlosmakelijk verbonden met het leven in Uzès; op woensdag en zaterdag wordt de markt op het Place aux Herbes gehouden. De woensdagmarkt is voor plaatselijke voedingsproducten. De zaterdagmarkt, tegenwoordig de grote markt met een zeer gevarieerd aanbod, is al officieel bekend sinds 1226. Ook op andere plaatsen werden in de loop der tijden markten en jaarmarkten gehouden: Place Tour du Roi voor varkens, Place Albert Ier voor koren, Promenade des Marronniers en Boulevard du Portalet voor de beestenmarkt en niet te vergeten het kermisterrein Saint-Firmin, in het noorden van de stad.

Plaatselijke lekkernijen

De streek rond Uzès biedt vele gerechten van grote kwaliteit. De olijfteelt is al zeer oud en wijdverbreid in de Uzège. Vroeger waren er persen in de stad, zelfs in de huizen, zoals in Hôtel Verdier-Allut in de Rue de la République. De zwarte truffel (*tuber melanosporum*) wordt in de winter geoogst. In de maand januari zwaait de zogenoemde ‘zwarte diamant’ de scepter in Uzès. En ook wijn neemt tegenwoordig een belangrijke plaats in. De wijnen van het Duché d’Uzès hebben onlangs het label appellation d’origine contrôlée (A.O.C.) gekregen.

Van Zan tot Haribo

De eerste dropfabrieken in Uzès dateren van het einde van de 19e eeuw, toen de spinnerijen verdwenen. Drop wordt een nieuw economisch perspectief. Het merk Zan wordt in 1884 door Paul Aubrespy gedeponeerd. Zan met zijn dropstengels, poeder en harde en zachte dropjes wordt kenmerkend voor Uzès en de geschiedenis van drop. Het bedrijf wordt in 1987 overgenomen door Haribo, een snoepfabriek die nog steeds in Uzès staat, in het gehucht Pont-des-Charrettes.

Markt op zaterdag op het Place aux Herbes.

Plaatselijke lekkernij: olijven

De zwarte diamant, de *tuber melanosporum*.

Wijnen van het A.O.C. Duché d'Uzès.

Ansichtkaart van een affiche van het merk Zan.

Vaas voor de raadszaal van het stadhuis van Uzès, pottenbakkerij Pichon, eind 19e eeuw, collectie museum Georges Borias.

Kast met polychrome versiering, de zogenoemde 'kast van Uzès', begin 18e eeuw, collectie museum Georges Borias.

Aardewerk

Aardewerk is een zeer oude nijverheid in de Uzège, dankzij de talloze klei-aders. De fabricage van aardewerk begint in de 19e eeuw, met de vestiging in Uzès in 1820 van een plateelbakker uit Marseille, Auguste Vernet. In de jaren 1827-1830 neemt François Pichon, een van de leerlingen van Auguste Vernet, de fabriek over. Dat is het begin van een familiebedrijf dat al zeven generaties in Uzès aanwezig is, het enige voorbeeld in de Uzège van ononderbroken aardewerknijverheid tot op heden.

Beschilderde meubels

In Uzès is een traditie van beschilderde meubels die dateert van het begin van de 18e eeuw met de eerste beschilderde kasten. Het zijn eenvoudige houten meubels waarvan de waarde zit in de decoratie, meestal met plantaardige motieven. Het museum van Uzès bezit verscheidene kasten die vaak per twee als huwelijkscadeau werden gegeven om de uitzet van de toekomstige echtgenoten in op te bergen.

Enige beroemde inwoners

De schrijvers Jean Racine (1639-1699) en André Gide (1869-1951) verbleven in Uzès. Racine heeft er twee jaar doorgebracht, 1661-1662, in de hoop via zijn oom die vicaris van de bisschop was, een kerkelijke beneficie te krijgen. De brieven die hij aan zijn naasten stuurt beschrijven het leven in die tijd en zijn ontheemd-zijn door een taal, het Occitaans, een keuken en een klimaat die hem onbekend zijn. De herinneringen van André Gide worden beschreven in *Si le grain ne meurt*, waarin de schrijver, die de Nobelprijs voor literatuur heeft gekregen, zijn vakanties in Uzès verhaalt. Uzès is ook de geboorteplaats

van de apotheker Moÿse Charas (1619-1698), de vertaler Pierre Coste (1668-1747), de schrijver-filosof Firmin Abauzit (1679-1767), de schilder Xavier Sigalon (1787-1837) en de econoom Charles Gide (1837-1932).

Foto van André Gide, 16 jaar.

Gezicht op het dal van de Eure en het bisdom Uzès.

Uzès in de oudheid, middeleeuwen en renaissance

- 1 Duché, het hertogelijk paleis
- 2 Tour du Roi en Tour de l'Evêque
- 3 Hôtel Barlatier
- 4 Tour Fenestrelle en de kathedraal St-Théodorit
- 5 Dal van de Eure (overblijfselen Romeins aquaduct en oude molens)
- 6 Fontaine St-Théodorit
- 7 Vroegere Rue de la Monnaie
- 8 Maison André
- 9 Place aux Herbes
- 10 Hôtel du Solier
- 11 Hôtel en Place Dampmartin
- 12 Bourgades (vroegere voorstad Villeneuve)
- 13 Oude voorstad Masbourguet

Klassiek en modern Uzès

- 14 Vroegere kazernes
- 15 Hôtel de Ville, stadhuis
- 16 Hôtel Chambon-la-Tour (Maison d'Uzès)

- 17 Hôtel de Castille
- 18 Promenade en pavillon Racine
- 19 Hôtel du Diocèse Civil (voormalig stadhuis)
- 20 Hôtel de Rosier
- 21 Voormalig hospitaal
- 22 Kerk St-Etienne
- 23 Hôtel Pontanel
- 24 Hôtel de la Rochette
- 25 Maison Alméras
- 26 Hôtel de Flaux
- 27 Hôtel Verdier-Allut
- 28 Protestant kerk (voormalig Franciscaner klooster)
- 29 Voormalige spinnerij Vincent
- 30 Voormalig seminarium
- 31 Toeristenbureau (voormalige Chapelle des Capucins)

Culturele instellingen

- 31 Museum Borias en gemeentearchieven (voormalig bisschoppelijk paleis)
- 32 Mediatheek
- 33 Middeleeuwse tuin

Uitgave

Stad Uzès, november 2016

Uitvoering

Service Ville d'Art et d'Histoire
- Erfgoedactiviteiten
Anne-Lise Moreau, bouwkunst en erfgoed

Ter nagedachtenis aan Jocelyn Brahic.

Met dank aan Mireille Olmière, Brigitte Chimier.

Vertaling

Elisabeth Saltet

Grafische vormgeving

LM communiquer

Maquette

Compomakète, Nîmes

Druk

J.-P. Issenjou, Sète

Foto's

A. Périer OT Pays d'Uzès behalve:
Ville d'Uzès: pag. 3 nr 4, pag. 7 nr 2 /
Mediatheek Uzès: pag. 5 nr 4, pag. 6
nr 1, pag. 9 nr 2 / Gemeentearchieven
Uzès: pag. 4 nr 3 / Museum Uzès:
omslag (boven), pag. 5 nr 1, pag. 7 nr
4, pag. 9 nr 3-4-5 / Archeologisch
museum Nîmes: pag. 2 nr 2 / BnF:
pag. 3 nr 1, pag. 11 /
M. Olmière: pag. 2 nr
1, pag. 4 nr 1 / A.-L.
Moreau: pag. 5 nr 3 /
C. Moreau: pag. 3 nr
3 / P. Lemaître: pag. 6
nr 3 / Giraudon: pag.
4 nr 3 (in *Le chartrier
d'Uzès*, 1968).

Omslag:

Plattegrond Uzès, rond
1720.
Zicht op Uzès met de
Tour du Roi, de
l'Evêque, Bermonde en
Fenestrelle.

www.uzes.fr

Geschiedenis van **Uzès**, Ville d'Art et d'Histoire...

... Onder leiding van een door het ministerie van Cultuur erkende gids. De gids heet u welkom. Hij kent alle facetten van Uzès en geeft uitleg zodat u de schaal van een plein, de ontwikkeling van de stad en de wijken beter begrijpen kunt. De gids beantwoordt met plezier al uw vragen.

De afdeling activiteiten erfgoed...

... coördineert de initiatieven van Uzès, Ville d'Art et d'Histoire. In samenwerking met het team gespecialiseerde gidsen, het toeristenbureau en de culturele instellingen biedt deze dienst het hele jaar door activiteiten voor inwoners en voor scholen. De dienst staat tot uw beschikking voor projecten.

Voor groepen...

... biedt Uzès rondleidingen in het Frans of in vreemde talen, het hele jaar door. Reserveren. Brochures en programma's worden op verzoek toegestuurd.

Inlichtingen - Reservering

Office du Tourisme du Pays d'Uzès - Place Albert Ier - 30700 Uzès

+33 (0)4 66 22 68 88 - info@pays-uzes-tourisme.com

Service du Patrimoine - Hôtel de Ville - BP 71103 - 30701 Uzès

+33 (0)4 66 03 48 48 - patrimoine.uzes@orange.fr

Uzès maakt deel uit van het **nationale netwerk Villes et Pays d'Art et d'Histoire**

Het ministerie van Cultuur en Communicatie, algemene dienst erfgoed, kent het label Villes et Pays d'Art et d'Histoire toe aan territoriale instanties die erfgoedactiviteiten ontwikkelen. Dit is een garantie voor de competentie van de gespecialiseerde gidsen en begeleiders in bouwkunst en erfgoed en de kwaliteit van hun werk. Stad en regio zetten de schijnwerpers op hun erfgoed in al hun diversiteit, van oudheidkundige overblijfselen tot 21e eeuwse bouwkunst. Vandaag de dag telt het netwerk door heel Frankrijk 186 steden en regio's die u hun vakmanschap tonen.

In de omgeving

Nîmes, Beaucaire, Lodève, Narbonne, Carcassonne, Perpignan hebben het label Ville d'Art et d'Histoire, Mende, Lot en Gévaudan, Pézenas, het dal van de Têt en de Catalaanse dalen van de Tech en de Ter het label Pays d'Art et d'Histoire.

‘Als de nacht eindelijk zijn sluiers heeft uitgespreid,
Verschijnt de maan met haar wisselend gezicht
Op een zilveren troon,
Vormt een kring met de sterren.
De lucht blijft helder zolang de les duurt,
En onze nachten zijn mooier dan uw dagen.’